



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Kučery a soudců JUDr. Ireny Sekavové a Mgr. Filipa Janka ve věci

žalobkyně: **PROFI CREDIT Czech, a.s.**, IČO: 61860069,
sídlem Thunovská 192/27, 118 00 Praha 1,
zastoupena advokátkou Mgr. Martou Ondačkovou,
sídlem Thunovská 192/27, 118 00 Praha 1

proti
žalovanému: J. [REDACTED] V. [REDACTED], narozen [REDACTED],
bytem [REDACTED]

o zaplacení 82 724 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu Praha – východ ze dne 20. 11. 2025, č. j. 35 C 213/2025 – 44,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadené části výroku II. mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni 3 400 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 14,75 % ročně od 31. 5. 2024 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně.**
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů odvolacího řízení 4 509 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.**

Odůvodnění:

1. Okresní soud Praha – východ (dále jen „soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 20. 11. 2025, č. j. 35 C 213/2025 – 44, stanovil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni 10 888,34 Kč
- Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková

s úrokem z prodlení z této částky ve výši 14,75 % ročně od 31. 5. 2024 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.). V části, ve které se žalobkyně po žalovaném domáhala zaplacení částky 49 576,66 Kč s příslušenstvím, žalobu zamítl (výrok II.). Výrokem III. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Předmětem řízení byl nárok žalobkyně na zaplacení dlužné částky vyplývající ze smlouvy o úvěru, kterou účastníci dne 17. 5. 2023 uzavřeli, a na základě které byly žalovanému poskytnuty finanční prostředky ve výši 50 000 Kč. Vzhledem k tomu, že žalovaný závazky ze smlouvy řádně a včas neplnil, žalobkyně úvěr zesplatnila dne 26. 5. 2024. Žalobkyně požadovala dlužnou jistinu ve výši 48 287,19 Kč, kapitalizovaný úrok 9 981,41 Kč, smluvní pokuty za neuhrazené splátky v celkové výši 998 Kč, smluvní pokutu za období od 28. 5. 2024 do 13. 6. 2025 ve výši 22 259,14 Kč a dále zákonný úrok z prodlení a smluvní úrok. Soud prvního stupně uzavřel, že žalobkyně před uzavřením smlouvy řádně neprověřila schopnost žalovaného pravidelně splácet sjednaný úvěr, když vycházela z tvrzeného příjmu 19 619 Kč, ověřeného dvěma platbami v bankovníctví, kdy se obě pohybovaly pod deklarovaným příjmem. Dále žalobkyně vycházela z výdajů žalovaného ve výši 11 602 Kč. Za stavu, kdy by žalovanému při průměrném doloženém příjmu vznikala po dobu dvou let měsíční rezerva cca 2 000 Kč měsíčně, musel by se zjevně dostat svými příjmy pod své výdaje při jakémkoliv krátkodobém výpadku příjmu. Za tohoto stavu shledal soud prvního stupně smlouvu absolutně neplatnou a vzájemně poskytnuté plnění posoudil jako bezdůvodné obohacení, které jsou si strany navzájem povinny vydat. Vyšel ze stavu, že žalovanému byly poskytnuty finanční prostředky ve výši 50 000 Kč a na závazky žalovaný zaplatil částku 39 111,66 Kč. Rozdíl mezi vzájemně poskytnutým plněním tedy činí 10 880,34 Kč, a proto soud prvního stupně v tomto rozsahu, včetně zákonného úroku z prodlení žalobě vyhověl.

2. Proti tomuto rozsudku, a to proti části výroku II. podala včas odvolání žalobkyně, která poukazovala na nesprávný závěr soudu prvního stupně, pokud jde o výši bezdůvodného obohacení na straně žalovaného, kdy soud prvního stupně posoudil uvedený rozdíl vzájemně poskytnutých plnění částkou 10 880,34 Kč, avšak správně by rozdíl měl činit 14 288,34 Kč, když žalovaný uhradil splátky v celkové výši 35 711,66 Kč. Pokud soud prvního stupně přihlížel k platbám ve výši 100 Kč a 3 100 Kč, jednalo se o vrácení části přeplatku žalovanému, a to dne 20. 6. 2023. V tomto rozsahu tedy se nejednalo o splátky ze strany žalovaného. Rovněž další částka 100 Kč, která byla chybně zahrnuta do údajů karty klienta (ze které soud prvního stupně vycházel), představuje poplatek za zpracování žádosti o vrácení poplatku v souladu s bodem na 4.3 úvěrové smlouvy. Navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v zamítavém výroku II., respektive v jeho části, změnil a žalovanému stanovil povinnost zaplatit žalobkyni částku 3 400 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 31. 5. 2024 do zaplacení.
3. Krajský soud v Praze, jako soud odvolací, přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a odst. 1, 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně je důvodné.
4. Soud prvního stupně po provedeném dokazování vycházel z takto zjištěného skutkového stavu: žalovaný uzavřel s žalobkyní dne 17. 5. 2023 smlouvu o úvěru, na základě které mu byla poskytnuta částka 50 000 Kč, a žalovaný se zavázal tuto částku uhradit spolu s úrokem 83,56 % ročně a pojištěním ve 48 měsíčních splátkách po 4 131 Kč. Žalovaný na závazky ze smlouvy o úvěru uhradil celkem částku 39 111,66 Kč. Před uzavřením smlouvy žalobkyně zkoumala úvěruschopnost žalovaného, když vyšla z jím uvedených údajů: příjem ve výši 19 619 Kč, výdaje ve výši 11 602 Kč. Příjem ověřila nahlédnutím do bankovníctví, kdy bylo zjištěno, že dvě platby od zaměstnavatele se pohybovaly pod žalovaným deklarovaným příjmem.
5. Takto zjištěný skutkový stav neodpovídá důkazům provedeným v řízení před soudem prvního stupně, když z listinných důkazů je nepochybné, že žalovaný uhradil na pohledávku žalobkyně částku 35 711,66 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková

6. Odvolací soud shledal správným postup soudu prvního stupně, který posuzoval platnost předmětné smlouvy za stavu, kdy se jedná o spotřebitelský vztah, neboť žalobkyně jako poskytovatel úvěru má povinnost před poskytnutím úvěru náležitě prověřit poměry dlužníka – spotřebitele a posoudit jeho schopnost splácet úvěr. Úvěr smí žalobkyně jako poskytovatel úvěru spotřebiteli poskytnout pouze tehdy, když s odbornou péčí schopnost dlužníka posoudí a z tohoto zjištění je zřejmé, že dlužník bude schopen úvěr splácet. Neprověří-li věřitel dlužníka dostatečně nebo poskytne-li dlužníkovi úvěr i přes svá negativní zjištění, je úvěrová smlouva neplatná.
7. V tomto směru tedy soud prvního stupně zcela správně uzavřel, že žalobkyně shora uvedenou zákonnou povinnost řádně posoudit úvěruschopnost žalovaného porušila, když žádným způsobem neověřila faktické výdaje žalovaného, a pokud vycházela z jím deklarovaných výdajů, řádně neposoudila skutečnost, že žalovanému při jeho zjištěném příjmu, zbývá minimální finanční rezerva, která nezajišťuje řádně jeho schopnost úvěr splácet. Za tohoto stavu je závěr soudu prvního stupně, že ze strany žalobkyně byl porušen § 86 odst. 1 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, správný. Tímto porušením došlo k narušení veřejného pořádku, neboť součástí veřejného pořádku je mimo jiné i ochrana skupina osob, které jsou určitým způsobem zranitelné. Mezi takové skupiny osob nepochybně spotřebitelé patří, neboť jejich postavení je ve styku s profesionálním podnikatelem znevýhodněno, vystupují také jako slabší smluvní strana. Absolutní neplatnost znamená neplatnost právního jednání od samého počátku a na právní jednání se hledí, jako by nikdy nevzniklo.
8. Soud prvního stupně za tohoto stavu zcela správně posoudil nárok žalobkyně jako nárok na vydání bezdůvodného obohacení ve smyslu ustanovení § 2991 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále „o. z.“), dle kterého, kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil (odst. 1). Bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty, nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám (odst. 2). Každá ze stran má tedy právo na vrácení toho, co plnila. Při vzájemném plnění je výsledkem vypořádání, a tedy bezdůvodným obohacením, které jsou smluvní strany povinny si podle § 2993 o. z. vydat, rozdíl mezi vzájemně poskytnutými plněními.
9. Odvolací soud se však neztotožnil s výší bezdůvodného obohacení tak, jak bylo určena soudem prvního stupně. Žalovanému bylo poskytnuto plnění na základě uvedené smlouvy ve výši 50 000 Kč, žalovaný však žalobkyni zaplatil celkem 35 711,66 Kč. Žalobkyně má tedy nárok na vrácení plnění ve výši 14 288,34 Kč.
10. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně v zamítavém výroku II. v souladu s ustanovením § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil a žalobkyni přiznal částku 3 400 Kč (spolu s již soudem prvního stupně přiznanou částkou 10 888,34 Kč představuje bezdůvodné obohacení žalovaného v celkové výši 14 288,34 Kč) se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 14,75 % ročně od 31. 5. 2024 do zaplacení.
11. Vzhledem k tomu, že byl rozsudek soudu prvního stupně změněn, postupoval odvolací soud podle § 224 odst. 2 o. s. ř. a znovu rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně. V řízení před soudem prvního stupně byl úspěšnější žalovaný, který by v souladu s ustanovením § 142 odst. 2 o. s. ř. měl právo na náhradu poměrné části nákladů řízení. Žalovanému však náklady řízení nevznikly.
12. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 o. s. ř. V odvolacím řízení byla v plném rozsahu úspěšná žalobkyně, které vznikly náklady na zaplaceném soudním poplatku a náklady právního zastoupení. Náklady právního zastoupení představuje odměna zástupce žalobkyně za dva úkony právní služby (písemné

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková

odvolání a účast zástupce o jednání odvolacího soudu) podle § 11 odst. 1 písm. k), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu po 1 000 Kč (z předmětu odvolacího řízení, tj. částky 3 400 Kč) podle § 8 odst. 1, § 7 bod 3. advokátního tarifu, dva režijní paušály po 450 Kč podle § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu a 21 % DPH ve výši 609 Kč. Celková výše nákladů odvolacího řízení žalobkyně spolu se zaplaceným soudním poplatkem ve výši 1 000 Kč činí 4 509 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat dovolání do dvou měsíců ode dne doručení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Okresního soudu Praha – východ za podmínek ustanovení § 237 o. s. ř.

Praha 19. května 2026

JUDr. Tomáš Kučera, v. r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková